

*Hoofdstuk 1:
Marie-Doos*

Dinsdag 26 februari, 22.10

Lief dagboek,

Hier ben ik weer, na een pauze van vier jaar. De laatste (en enige) keer dat ik je iets heb toevertrouwd was toen ik net had gehoord dat mijn ouders gingen scheiden. Ik ben enig kind, dus mijn vader was bang dat ik al mijn gevoelens voor mezelf zou houden en heeft me daarom naar een psycholoog gestuurd. Weet je nog wat ik had geschreven?

Lief dagboek,

De mevrouw met de bruine kleren heeft me gezegd dat ik "mijn emoties op papier moet zetten". Ik doe liever niet keurig wat een mevrouw die zich als eekhoorn verkleedt mij opdraagt, maar mijn ouders zijn het daar niet mee eens, dus doe ik het toch maar: ik ben verdrietig dat papa niet meer bij ons woont. Ik hou van mijn papa en ik zou hem elke dag willen zien. En mama ziet er zo verdrietig uit. Ik weet niet meer wat ik moet doen om haar te

helpen. Toen ik uit school kwam gaf ik haar een dikke knuffel en toen moest ze huilen. Ze zei dat het vreugdetranen waren, maar dat geloof ik niet.

Ik heb ook nog ruzie gemaakt met Marianne vanmorgen. Ze probeert vaak om mijn plaats in te nemen als leidster van de groep, echt superirritant dus. Ik heb de andere meiden overgehaald om niet meer met haar te praten, en toen kwam ze vanmiddag huilend naar me toe om me te smeken of ze alsjeblieft weer bij mijn groepje mocht horen. Ik heb haar gezegd dat ik haar morgen een antwoord zal geven.

Gelukkig heb ik Antonin nog! Vorige week heeft hij gevraagd of ik zijn vriendinnetje wil zijn, en gisteren pakte hij ineens mijn hand op het schoolplein. Ik vind hem zo knap! Later, als ik zangeres ben, zal ik een liefdeslied over hem en zijn grote bruine ogen schrijven.

Tot snel,
Maude xox

Een paar dagen later hoorde ik dat papa iemand anders had (Marie-Roos ofwel Marie-Doos) en dat hij mama voor haar in de steek had gelaten. Ik besloot meteen om de psychologe te dumpen en niet langer in het dagboek te schrijven. Dat was mijn manier om me tegen mijn vader te verzetten. Ik wilde hem geen voldoening geven door gehoorzaam te doen wat hij zei. Ik wilde vooral dat hij wist dat ik zijn beslissing niet zomaar accepteerde.

Die vriendin van mijn vader is nog steeds in beeld en ik vind haar nog steeds onuitstaanbaar, maar de woede naar mijn vader toe is toch wat bekoeld. Daarom heb ik besloten om mijn oude rode schrift weer eens te voorschijn te halen. Bovendien zou ik heel graag een column willen schrijven voor een modetijdschrift, en ik heb gelezen dat veel schrijvers hun stijl hebben verbeterd door een dagboek bij te houden, dus is het sowieso nuttig om het te proberen. Ach, ik heb niets te verliezen en het doet me misschien goed om mijn hart te luchten zonder dat iemand over me oordeelt.

Aangezien mijn leven nu heel wat spannender is dan vier jaar geleden en ik geen kind meer ben, wil ik me graag nog eens voorstellen. Zo weet je tenminste met wie je te maken hebt!

Ik heet Maude Ménard-Bérubé, ik ben dertien en een half jaar oud en ik droom ervan een professioneel model te worden. Ik hou heel erg van tijdschriften, cupcakes en José Martinez, mijn vriendje!

Het was trouwens heel dom van me dat ik dacht dat ik verliefd was op Antonin Breton! Ik was ook zo naïef te denken dat ik zangeres kon worden. Ik weet nog dat ik ervan droomde net zo beroemd te worden als Miley Cyrus, maar eerlijk gezegd zing ik nogal vals. Daar baal ik dus flink van, maar ik weet wel dat je heel veel verschillende talenten moet hebben om door te breken in de artistieke wereld.

Om op José terug te komen, wat ik nu voel bewijst dat ik nog nooit eerder echt verliefd ben geweest. Voordat ik in slaap val denk ik bijna altijd aan hem. Ik stel me voor dat hij me kust bij onze kluisjes voor

de neus van alle andere meisjes.. Ik weet hoe populair mijn vriendje is. Ik voel me heel trots als ik kan laten zien dat hij van mij is.

Goed, ik moet nu gauw naar bed, want ik heb morgen een spreekbeurt, samen met Jeanne. We moeten van de lerares iets vertellen over onze passies, dus heb ik voorgesteld om over mode te praten. Ik neem heel veel tijdschriften mee en foto's die mijn moeder van mij heeft laten maken, afgelopen winter, voor het nieuwe castingbureau, waar ik me heb ingeschreven. Ik weet zeker dat dat een beter cijfer gaat opleveren, want de lerares zal inzien dat ik het milieu heel goed ken.

Maude xox

Donderdag 28 februari, 18.44

Lief dagboek,

Tussen de middag heb ik me met José verstopt in een hoekje van het technieklokaal. We hebben daar

een half uur zitten zoenen en toen de bel ging om het begin van de lessen aan te kondigen, kreeg ik echt een klomp in mijn maag. Het is zo stom dat we niet bij elkaar in de klas zitten! Anders had ik de hele dag tegen hem aangeplakt kunnen zitten. Ik hou zo veel van hem, echt niet normaal meer!

Toen ik het wiskundelokaal binnenstapte staarde Sophie me aan.

Sophie: Je ziet er anders uit dan normaal.

Ik: Dat is de liefde. Ik weet dat jij geen vriendje hebt en dat je het nog niet kunt begrijpen, maar het is echt intens.

Sophie (met neergeslagen ogen): Ik zou zo graag willen dat het mij ook eens zou overkomen.

Ik: Het is bijna vakantie en ik ga heel veel leuke dingen doen met José. Als je wilt kan ik hem vragen of hij zijn vrienden uitnodigt. Er zit er vast wel een tussen die roodharige meisjes leuk vindt.

Sophie haalde haar zakspiegeltje uit haar etui en bekeek zichzelf een paar seconden.

Sophie: Zal ik mijn haar bruin verven?

Ik: Nee, echt niet! Je huid is veel te wit om donker haar te hebben.

Sophie: Ehm. En blond?

Ik: Ehm. Nee. Ik ben al het blonde meisje van onze groep.

Ze keek me zuchtend aan.

Na school kwamen Jeanne en Katherine bij ons eten. Mijn moeder had geld achtergelaten, zodat we pizza konden bestellen.

Jeanne: Eet je moeder niet thuis?

Ik: Ze werkt tot heel laat door, de laatste tijd.

Katherine: Arme jij. Het moet wel saai zijn om elke avond helemaal alleen te zijn.

Ik (haalde mijn schouders op): Het is niet zo erg, hoor. Ik kan doen en laten wat ik wil.

Jeanne: Ga je wel eens naar je vader als je het zat bent?

Ik: Nee. Dat zou mijn moeder heel erg vinden. Ik moet het gedeelde ouderschap respecteren. Als het

mijn week bij mama is, kan ik het echt niet maken om weg te gaan.

De waarheid is dat ik denk dat mijn moeder het best zou begrijpen, maar aangezien mijn vader nog harder werkt dan zij, weet ik al dat ik mijn avonden met Marie-Doos zou moeten doorbrengen. De meiden kunnen wel zeggen dat ze zo "cool en aardig" is en dat ik wel mooi haar kleding kan lenen, maar ik zou nooit vriendinnen kunnen worden met haar. Ze is nog geen twintig jaar ouder dan ik! En ze gaat met mijn vader om zijn geld! No way!

Nu ik het daarover heb, ik heb mijn vader gisteren gebeld om hem eraan te herinneren dat ik tijdens de vakantie week bij hem ben, en dat ik graag een paar avondjes met hem samen zou willen zijn. Hij heeft me beloofd dat we met z'n tweetjes naar een restaurant zouden gaan en dat hij zelfs een dagje vrij neemt om samen naar de bioscoop te gaan, zoals we deden toen ik nog klein was.

De vakantie wordt cool! Nog maar één dagje naar school! YEAH!!!

Maude

Zaterdag 2 maart

14.42

Jeanne (online): Hoi! Het is zo cool om lekker uit te slapen! En dat kan de hele week! Super.

14.43

Maude (online): Echt wel! Heb je zin in vanavond?

14.43

Jeanne (online): Ja. Cool om naar een feestje te gaan.

14.44

Maude (online): En het wordt nog cooler omdat ik je de vriend van José voor ga stellen, hij is zo cute!

14.45

Jeanne (online): Hmm. Daar word ik een beetje zenuwachtig van. Ik wil me vermaken met mijn vriendinnen, niet de hele avond proberen indruk te maken op een gast die ik niet eens ken. Ik wil niet onder druk staan.

14.45

Maude (online): Welnee! Karl is superrelaxed, echt waar, en echt heel aardig, dat zul je wel merken.

14.46

Jeanne (online): Mmmja... Maar waarom laat je hem geen kennismaken met Sophie? Ze wil zo graag een vriendje!

14.46

Maude (online): Omdat ik nu al weet dat het niet zal klikken met haar.

14.47

Jeanne (online): Hé, zeg! Waarom zeg je dat!?! Het zou toch kunnen dat hij haar leuk vindt?

14.48

Maude (online): Nee. Jij bent knapper dan zij. Dat is geen geheim.

14.49

Jeanne (online): Daar ben ik het niet mee eens.

14.50

Maude (online): Ik zeg dat om haar te beschermen, Jeanne. Ik wil haar geen valse hoop geven, terwijl ik al weet dat ze Karls type niet is, en dat hij haar zal afwijzen.

14.51

Jeanne (online): Hoe dan ook, zullen we eerst maar eens bekijken of Karl mijn smaak wel is? Beeld je nog maar niet in dat we binnenkort gaan trouwen, hè!

14.52

Maude (online): Ik zal het proberen! O, ja, Lydia komt hier thuis, zodat we ons samen kunnen aankleden en optutten, voordat we naar José gaan. Kom je ook?

14.53

Jeanne (online): Oké. Ik ben om een uur of zes bij jou. Ben je nog bij je moeder?

14.54

Maude (online): Ja, tot morgen. Een tip voor de party: laat je skatejeans maar thuis! Je strakke spijkerbroek staat je duizend keer beter. En geen geel a.u.b., rood staat je beter!

14.55

Jeanne (online): Ja, mama!

14.56

Maude (online): Als je wilt, kan je mijn koraalkleurige trui lenen. Dan weet je tenminste zeker dat je niet onopgemerkt blijft. Tot straks! xox

Zondag 3 maart, 11.44

Lief dagboek,

Ik werd vanmorgen pas laat wakker, want ik kon gisteravond niet slapen. Ik heb ruzie gehad met José aan het einde van de avond, en daar moest ik 's nachts nog heel lang aan denken.

Zijn feestje was nog wel zo leuk begonnen. Lydia was in een gesprek verwickeld met een jongen van een andere school en Jeanne en Karl dansten samen. Ik dacht dat mijn koppeltalenten hun vruchten hadden afgeworpen, en ik was superblij dat mijn beste vriendin met een vriend van José zou gaan. Ik zag ons al gezellige avondjes met z'n vieren organiseren!

Katherine kwam naast me zitten en onderbrak mijn gedroom.

Kath: Waarom zit je zo naar Jeanne en Karl te kijken?

Ik: Omdat ik het ideale stelletje heb gecreëerd. Ik ben trots op mezelf.

Kath: Het zou inderdaad cool zijn als ze iets zouden krijgen samen! Dan kunnen we af en toe iets met z'n zessen gaan doen.

Ik trok een lang gezicht.

Kath: Wat? Lijkt je dat niet leuk?

Ik: Dat is het niet... Ik weet gewoon niet zeker of José het leuk zou vinden om iets met Eloi te doen. Hij vindt hem een nerd.

Kath (haalde haar schouders op): Mijn vriendje is geen nerd. Hij is in heel veel dingen geïnteresseerd en hij is lief en attent.

Ik: En waar is die Meneer Attent vanavond?

Kath: Hij had een theaterimprovisatie-avond.

Ik: *NERD!*

Ik beet op mijn wang om daar niet aan toe te voegen dat ik niet snap wat ze met hem moet en dat ze veel beter bij James zou passen, een jongen

uit de derde klas, die altijd naar haar kijkt alsof ze een godin is. José kwam tussen ons in zitten en sloeg zijn armen om onze schouders. Katherine leunde tegen hem aan en zuchtte diep. Ik verstijfde en voelde meteen een steek in mijn hart. Ik HAAT het als mijn vriendje andere meisjes tegen zich aantrekt, en ik vind het nog erger als die meisjes zijn gebaar zichtbaar fijn lijken te vinden.

Ik sprong op en pakte de arm van José.

Ik: Kom! We gaan dansen.

José: Ik hou niet van dansen.

Ik: Ik wel, heel veel zelfs.

José: Ik ga liever een beetje chillen. Ga maar met iemand anders dansen. Ik blijf hier met Katje.

Grrr. Ik haat het ook als hij haar Katje noemt. Dat is een veel te lief koosnaampje. Opeens koesterde ik de intense hoop dat Eloi ons zou komen lastigvallen met zijn verhalen over improvisatietoneel en dat hij zijn vriendinnetje ver bij de schouder van mijn vriendje vandaan zou komen trekken.

Jeanne (kwam achter ons staan): Oké. Ik heb een pauze nodig.

José klopte zachtjes met zijn hand op de sofa, om haar aan te geven dat ze naast hem kon komen zitten. Ik ging snel zitten voordat zij het deed. Eén plakkerige vriendin is al meer dan genoeg.

Ik (keek op naar Jeanne, die op haar nagels stond te bijten): Een pauze? Waarom? Karl lijkt me perfect voor jou!

Jeanne: Hij is aardig, maar hij gedraagt zich niet echt spontaan.

Ik: Blijf met hem kletsen, als je wilt dat hij zich natuurlijker gaat gedragen! Een relatie zoals die van José en mij ontstaat niet in een uurtje!

Ik bekrachtigde mijn mening door José naar me toe te trekken en hem op de mond te kussen. Katherine kon niet anders dan hem loslaten.

José (stond op): Kom, Jeanne. We gaan samen wel terug naar Karl. Als ik erbij ben zijn jullie misschien wat minder verlegen.

Ze liepen samen weg en Katherine kwam dichterbij mij zitten.

Kath: Het is waar dat je geluk hebt dat je zo'n intense band hebt met José. Ik zou ook wel zo close willen zijn met Eloi, maar we interesseren ons voor heel andere dingen en we gaan ook met heel andere mensen om.

José kwam terugrennen.

Ik: Wat doe je? Ik dacht dat je Jeanne ging helpen!

José: Ja, maar ik heb een beter idee! We gaan het flessenspel spelen!

Katherine (klapte in haar handen): Goed idee!

Ik (staarde hem aan): Je maakt zeker een geintje?

José: Ehm, nee! Maar het zal Jeanne helpen om zich wat relaxter te gedragen, toch?

Ik: Hé, zeg! Ik wil je geen andere meisjes zien kussen, oké!

José: Het is maar een spelletje, Maude! En ik ga met niemand zoenen! Gewoon een klein kusje op de mond, meer niet. Relax!

Ik probeerde hem met mijn blik duidelijk te maken, dat ik er helemaal niet gerust over was, maar Katherine trok hem aan zijn mouw mee, om haar te helpen iedereen bij elkaar te krijgen. Ze kan zo irritant zijn!

Iedereen zat in een cirkel en ik ging tussen Lydia en Sophie in zitten.

Lydia (klapte in haar handen): Eindelijk een beetje actie!

Sophie: Coooool! Zo kunnen we jongens kussen die we cute vinden!

Ik zuchtte. Soms erger ik me dood aan ze. Sophie draaide de fles en kuste Alex.

Daarna boog ze naar me toe en fluisterde iets in mijn oor.

Sophie: Ik denk dat ik verliefd ben.

Ik: Relax. Het is maar een spelletje.

De tweede ronde mocht Lydia Francois kussen, een vriend van Karl. We speelden nog een paar minuten totdat Karl de fles draaide en de hals richting Jeanne wees. Hun kus duurde een eeuwigheid en ik knipoogde naar José.

Ik: Goed, zullen we iets anders doen?

José: Nee! Ik heb nog niemand gekust.

Ik: Ehm. Ik ben er toch! Ik kan dat probleem direct oplossen, hoor.

José (pakte de fles): Hup! Nog een laatste draai!

De hals wees naar Katherine. De ogen van José werden even groot en toen schoof hij dichterbij haar toe.

José (tegen Katherine): Ik wil je alleen even waarschuwen dat dit jouw oordeel over kussen radicaal zou kunnen veranderen en dat Eloi hierna net zo sexy zal zijn als een poedel!

Iedereen moest lachen en riep "Oehhhh!" Ik keek weg, om niet te hoeven zien hoe een van mijn

beste vriendinnen mijn vriendje kuste. Toen ze klaar waren was Katherine zo rood als een tomaat.

Karl: Waarom wordt je zo rood?

José: Dat is het José-effect. Werkt altijd!

Ik had een knoop in mijn maag. Ik was woedend en extreem jaloeus. Hoe kon hij dat doen? Ik nam het Katherine ook kwalijk. Ik wilde nog maar één ding: wraak.

Ik (pakte de fles): Nu is het mijn beurt!

José (staarde me aan): Ehm. Ik had gezegd dat het de laatste ronde was.

Ik (keek niet eens naar hem): Ja, maar ik heb ook het recht een keer te spelen.

Ik liet de fles draaien en de hals wees naar Alex. Niet slecht. Hij is niet alleen super cute, maar hij is ook nog eens één van de beste vrienden van José, ik kon hem dus met gelijke munt terugbetalen.

Ik leunde naar hem toe en keek hem recht in de ogen. Alex lachte heel lief naar me. Ik wist dat José naar ons keek en kookte van woede. Ik kuste Alex een paar seconden lang. Iedereen klapte. Toen ik me van hem losmaakte was José verdwenen. Ik zocht hem overal en uiteindelijk vond ik hem in zijn kamer.

Ik: Wat doe je hier? Iedereen zit in de huiskamer.

José: Ik wil niemand zien. Vooral jou niet.

Ik: Ehm. Mag ik weten waarom je boos op me bent?

José: Omdat je een showtje hebt gegeven! Iedereen was erbij! Je hebt me vernederd! Denk je echt dat je het kan maken om mijn vriend te kussen met vijftien mensen erbij?

Ik: En denk jij echt dat je het kan maken om aan alle meisjes te zitten en Katherine te kussen waar iedereen bij zit? Je kan mij niet verwijten wat je zelf ook hebt gedaan!

José: Ik wilde alleen maar meedoen en ik heb maar één klein kusje gegeven aan Kath, je weet heel goed dat dat niet hetzelfde is.

Ik (hield mijn tranen in): Maar José, het ging allemaal zo goed voordat we het flessenspel gingen spelen! Kunnen we het nu gewoon goedmaken en weer teruggaan naar het feestje, alsjeblieft?

José: Nee.

Ik voelde me echt afschuwelijk. Een deel van mij wist wel dat hij overdreven reageerde, maar ik kon er gewoon niet tegen dat hij boos om me was. Hij ging over mijn grenzen heen, en ik kon daar niet mee omgaan. Ik was zwak en kon mezelf daarom niet uitstaan.

Ik (smekend): Alsjeblieft!! Vergeef het me!

Jeanne klopte zachtjes op de deur.

Jeanne: Maude, mijn vader is er. Wil je nog steeds dat we je thuis afzetten?

Ik: Ja, ik heb mijn moeder beloofd dat ik niet te laat thuis zou komen. Geef me nog twee minuten en dan ben ik beneden.

Ik heb nog een laatste keer geprobeerd om het uit te praten met José, maar hij duwde me ruw weg met zijn hand. Ik was nog verdrietiger. Ik had niet alleen mijn trots opzij geschoven, ik had me ook nog eens verlaagd door hem te smeken om me te vergeven, en nu voelde ik me echt afgewezen. Ik ging weg en hield mijn tranen in. Jeanne voelde aan dat er iets mis was, maar ik wilde er niet over praten.

Eenmaal thuis, liet ik me huilend op mijn bed vallen. En nu wacht ik vol ongeduld op een telefoontje van José om alles uit te praten, maar ik ken hem, hij laat me vast weer een paar dagen wachten. Het vreet aan me, maar ik wil niet al te afhankelijk lijken, dus ik ga hem ook niet meteen zelf opbellen.

Het toppunt van ellende is dat ik mijn koffers moet pakken om naar mijn vader te gaan. En aangezien hij 'iets heel belangrijks' moest regelen op kantoor komt Marie-Doos me ophalen bij mijn moeder...

Hij werkt dus zelfs op zondag! Dat belooft wat voor de rest van de week...

Maude

Aan: Queenbee@mail.com
Van: Katherineschatjepatatje@mail.com
Datum: Dinsdag 5 maart, 20.03
Betreft: Alles oké?!

Hoi, schatje!

Ik heb niets meer van je gehoord sinds het feestje en je was zo snel vertrokken, dat ik niet de gelegenheid heb gehad om een en ander met je uit te praten.

Jeanne vertelde me dat José en jij ruzie hadden aan het einde van de avond. Ik hoop dat dat niet door mij kwam. Ik weet dat het je waarschijnlijk geen plezier deed, om mij je vriendje te zien kussen, maar ik zweer je dat het alleen maar een spelletje was, dus haal je alsjeblieft niets in je hoofd! Het was voor mij net zoals voor jou toen je Alex kuste; het had niets te betekenen.

Ik hoop dat je een leuk begin van de vakantie hebt. Ik heb een leuke dag gehad met Eloi. Het was lekker weer, dus we hebben gewandeld op de avenue du Mont-Royal. We hebben coole dingen gezien in tweedehands kledingzaakjes. We moeten daar echt een keertje samen naartoe!

Laat snel iets van je horen. Het zou cool zijn om samen iets te doen deze week! ☺

Luv,

Katherine xox